Matthew 12

ASVh with Comments

Summary. Chapter 12 deals with the authority of Jesus the Lord Jesus over the seen and the unseen world. This chapter also shows some of the many accusations the Pharisees, the scribes, and some people brought to the Lord Jesus and gives us His response to their accusations. The Lord Jesus is the Law for mankind, and He has the same authority as the Father to forgive or not forgive sins. In support of His authority, this chapter shows three ways in which the Lord Jesus is greater: 1) The Lord Jesus is greater than the temple since His body is the living holy temple that never faces corruption; 2) The Lord Jesus' teaching is greater than the teaching of Jonah since He teaches repentance and salvation for all mankind, while Jonah preaches repentance for a group of people; 3) The Lord Jesus' wisdom is greater than the wisdom of Solomon since His wisdom concerns how to be pleasing to the Father, while Solomon's wisdom is how to be with people. The chapter's summary of the events that triggered the dialogue between the Pharisees and scribes with the Lord Jesus, the accusations brought to Him, and His response is fivefold.

สรุปความ: ในบทที่12 จะเรียนเกี่ยวกับสิทธิอำนาจของพระเยซูเหนือสิ่งที่เห็นและไม่เห็น และแสดงให้เห็นถึงข้อกล่าวหาของพวกฟาริสี และพวกธรรมาจารย์ และคนบางคนที่นำมาถึงพระเยซู และให้แก่เราถึงคำตอบของพระเยซูต่อข้อกล่าวหาของพวกเขา พระเยซูคือกฎสำหรับมนุษย์และพระองค์มีอำนาจเช่นเดียวกับพระบิดาที่จะให้อภัยในบาปหรือไม่ ค้ำจุนในอำนาจของพระเยซูข้อนี้ ในบทนี้มีสามประการ ว่าพระองค์อยู่เหนือทุกอย่าง 1) พระองค์อยู่เหนือโบสถ์เพราะว่าร่างกายของพระเยซูคือโบสถ์แห่งชีวิตที่ไม่เคยพบความบูดเน่า 2) คำสอนของพระองค์สูงกว่าของโจนาเพราะว่าพระเยซูสอนให้รู้สำนึกความผิดและการช่วยดวงวิญญาณด้วยการทรงโปรดให้พ้นจากการสูญหายของมนุษย์ทุกคนทั้งโลก แต่โจนาสอนให้รู้สึกผิดต่อกลุ่มคนเท่านั้น 3) พระสติปัญญาของพระองค์เหนือกว่าซาโลมอน เนื่องดว้ยพระเยซูสอนให้ผู้คนรู้ถึงการทำในสิ่งที่พระบิดาโปรด ในขณะที่ปัญญาของซาโลมอนเพื่อให้อยู่กับคน ในบทนี้มีบทสุปของเหตุการณ์ที่สร้างคำโต้แย้งระหว่างฟาริสี ธรรมาจารย์และพระเยซู ข้อกล่าวหานำมายังพระเยซู และคำตอบของพระเยซู มีห้าประการ

1) The Lord Jesus' disciples rubbing grain heads in their hands on a Sabbath day. This is considered work by the Pharisees, and they accuse the Lord Jesus that He does not teach His disciples to follow the law. The Lord Jesus responds and ultimately tells them that He is the Lord of the Sabbath, implying His deity. 2) Healing of a man with a withered hand on the Sabbath in their synagogue. The Pharisees conspire to destroy the Lord Jesus because He is doing unlawful things on the Sabbath, but He responds by withdrawing from there and allowing the ones who believe in Him to separate and follow Him. 3) The Lord Jesus heals a demon-oppressed man who is blind and mute. The Pharisees accuse the Lord Jesus of casting out demons not by the Spirit of God. He responds and concludes by saying that there is a judgment day, and we are all responsible for our actions and the words we say. 4) The Pharisees and the scribes ask for a sign. The Pharisees and scribes call the Lord Jesus a teacher, but they do not show respect to Him as a teacher. He responds that no sign will be given to anybody except His bodily resurrection from the dead on the third day after His crucifixion. 5) His mother and brothers stood outside while He spoke to the people. By pointing publicly to His mother and brothers, it was a way to lower the Lord Jesus down as merely a simple man and attack His claims to be the Son of God. The Lord Jesus responds that He has only one Father, who is in heaven, and His brother, sister, and mother are those that glorify the Father and glorify the Lord Jesus as God.

1) สาวกของพระเยซูขยำข้าวเปลือกในมือในวันสะบาโต; นี่เป็นสิ่งที่ถือว่าเป็นการทำงานโดยพวกฟาริสีและพวกเขานำข้อนี้มากล่าวหาพระเยซูว่าไม่สอนสาวกให้ทำตามกฎ; พระเยซูตอบ และในที่สุดบอกพวกเขาว่าพระองค์เป็นพระเจ้าของวันสะบาโต ส่อให้เห็นว่าพระองค์เป็นพระเจ้า; 2) พระเยซูรักษาชายมือลีบในวันสะบาโตในสถานที่นมัสการของพวกยิว; ฟาริสีปรึกษากันหาทางที่จะทำลายพระองค์ เพราะว่าพระองคทำผิดกฎของวันสะบาโต และพระเยซูตอบโดยแยกตัวไปจากที่นั้นและอณุญาติให้ผู้ที่เชื่อในพระองค์แยกตัวออกไปและติดตามพระองค์ 3)พระเยซูรักษาชายถูกผีสิง ซึ่งตาบอดและเป็นใบ้ ฟาริสีกล่าวหาพระเยซูว่าขับผีไม่ใช่โดยพระวิญญาณของพระเจ้า พระเยซูตอบและสรุปโดยกล่าวว่า ในวันพิพากษาและเราทุกคนจะรับผิดชอบต่อการกระทำของเราและคำพูดของเรา 4) พวกฟาริสี และธรรมาจารย์ขอหมายสำคัญ พวกฟาริสีและธรรมาจารย์เรียกพระเยซูว่าครู แต่พวกเขาไม่มีความเคารพต่อพระองค์ดั่งครู พระเยซูตอบให้ว่า จะไม่มีหมายสำคัญให้ใครนอกจากการคืนชีพในร่างจากความตายในวันที่สาม

หลังจากการตรึงบนกางเขนของพระองค์ 5) แม่และพี่นอ้งของพระองค์ยืนอยู่ภายนอกในขณะที่พระองค์สอนผู้คน ด้วยการชี้ให้ผู้คนเห็นว่าพระเยซูมีแม่และพี่น้องนี่เป็นการดึงพระองค์ลงมา ว่าพระองค์เป็นเพียงคนธรรมดาไม่ใช่บุตรของพระเจ้า; พระเยซูตอบว่าพระองค์มีเพียงบิดาเดียวนั่นคือพระบิดาบนสวรรค์ พี่ชาย พี่สาวและแม่คือผู้คนที่บูชาพระเยซูว่าเป็นพระเจ้า

12 [1] At that season **Jesus** went on the Sabbath through the grainfields; and **His** disciples were hungry and began to pluck heads of grain and to eat.

[1] ในเวลานั้น **พระเยซู** ไปในนาในวันสะบาโต และเหล่าสาวกของ **พระองค์** รู้สึกหิวและเริ่มเด็ดรวงข้าวและกิน

Comments 12:1. From now on, it will be shown who the Lord Jesus is, especially for His disciples. The Lord Jesus did not come to break the Law. He came to complete the Law, and His disciples must learn this. He is the Law for humans, and in Him, all the Law is complete.

ความหมาย 12:1 จากนี้ไปจะแสดงให้เห็นว่าพระเยซูคือใคร โดยเฉพาะพวกอัครสาวก พระเยซูมิได้มายกเลิกกฎ แต่มาทำให้สมบูรณ์ และเหล่าสาวกต้องรู้ว่าพระองค์คือกฎสำหรับมนุษย์ และในพระองค์กฎต่างๆสำเร็จ

[2] And the Pharisees, having seen, said to **Him**, Behold, **Thy** disciples are doing which it is not lawful to do on Sabbath.

[2] แต่พวกฟาริสีเมื่อเห็นก็พูดกับ **พระองค์** ว่า ดูเถิดสาวกของ **พระองค์** ทำสิ่งซึ่งผิดกฎของวันสะบาโต

Comments 12:2. The Pharisees put the blame on the Lord Jesus that He did not teach His disciples to follow the Law. But the Lord Jesus is the Law to follow. He is the Law; how can you tell the Law to follow the Law?

ความหมาย 12:2 ในที่นี้พวกฟาริสีว่า พระองค์คือปัญหาและไม่สอนสาวกของพระองค์ให้ทำตามกฎ แต่พระเยซูคือกฎที่ต้องติดตาม ถ้าพระองค์คือกฎแล้วจะบอกให้กฎติดตามกฎได้อย่างไร?

"Thy disciples are doing which it is not lawful …" In this case, the Pharisees' accusation is that the process of rubbing the grain heads in their hands to get the grains to eat is work. They put burdens on people, which was not what the Lord wanted the Sabbath to be. The Sabbath keeping was for building faith, not to make the faith go away. That is why the Lord Jesus fulfilled all those laws, to show the mercy of the Lord. The Lord wanted to end the control of the religious leaders, which was so wrong. Men made rules using God as a tool to build up their power to control others. This was not what the Lord wanted for the Sabbath. The Sabbath was given to glorify God.

ในกรณีนี้ข้อกล่าวหาของฟาริสีเมื่อสาวกเด็ดรวงข้าวในมือ เพื่อกินถือว่านั่นคือการทำงาน พวกเขาเอาหลักการของมนุษย์มาทำให้เป็นการยากสำหรับคนจะถือวันสะบาโต การถือสะบาโตเพื่อสร้างความเชื่อ ไม่ใช่ทำให้ความเชื่อสิ้นสุดลง และนี่คือเหตุที่พระเยซูมาทำให้กฎต่างๆสำเร็จลงเพื่อแสดงความเมตตาของพระเจ้า พระองค์ต้องการให้การควบคุมนี้ซึ่งไม่ถูกต้องจบลง มนุษย์สร้างกฎโดยใช้พระเจ้าเป็นข้ออ้างในการทำกฎเพื่อควบคุมผู้อื่นนี่ไม่ใช่วันสะบาโตที่พระเจ้าต้องการ วันสะบาโตมีเพื่อบูชาพระคุณพระเจ้า

[3] And **He** said to them, Have you not read what David did, when he was hungry, and those with him:

[3] แต่ **พระองค์** พูดกับเขาว่า พวกเจ้าไม่ได้อ่านหรือ ว่าดาวิดทำอะไรเมื่อท่านหิว และพวกที่อยู่กับท่าน

[4] how he entered into the house of **God**, and they ate the loaves of the showbread, which it was not lawful for him to eat, nor for those with him, except only the priests?

[4] เป็นอย่างไรที่ท่านเข้าในบ้านของ **พระผู้เป็นเจ้า** และกินขนมปังที่ตั้งโชว์ ซึ่งไม่ถูกกฎสำหรับท่านที่จะกิน หรือพวกที่อยู่กันกับท่าน แต่มีเพียงพวกปุโรหิตเท่านั้น?

Comments 12:3-4. This is an example of the mercy of the Lord. David and his companions were hungry, and the Lord showed mercy and allowed them to eat the showbread without making them guilty. Because they were hungry, the Lord had mercy. What was that bread for, to feed the hungry (David and his men) or not the hungry (the priests)? Those priests did not need to eat the bread, but David and his men were hungry and in need of food. That is why this is the mercy of the Lord.

ความหมาย 12:3-4 นี่เป็นตัวอย่างของความเมตตาของพระเจ้า ดาวิดและพรรคพวกหิวและพระเจ้าแสดงความเมตตาอณุญาติให้กินขนมปังหน้าพระพักตร์และไม่มีความผิด เพราะว่าพวกเขาหิว พระองค์มีเมตตา ขนมปังหน้าพระพักตร์มีไว้เพื่อให้คนที่หิวกิน (ดาวิดและพรรคพวก) หรือคนที่ไม่หิว (ปุโรหิต) พวกปุโรหิตไม่ต้องการที่จะกินขนมปัง แต่ดาวิดและพรรคพวกซึ่งหิวและอยู่ในความต้องการอาหาร และนี่คือพระเมตตาของพระเจ้า

5 Or have you not read in the law, that on the Sabbath the priests in the temple profane the Sabbath, and are guiltless?

5 หรือจ้าไม่ได้อ่านในกฎ ว่าในวันสะบาโตพวกปุโรหิตได้ทำผิดกฎในธรรมศาลา แล้วไม่มีความผิด?

Comments 12:5. In this chapter, the Pharisees put the priests above the Sabbath. With this question, the Lord made the people think twice if, indeed, the priests were guiltless or not by the law. This is a question that the Lord put for them to make people think twice: do you think they are guiltless, are they or not? However, if the priests make mistakes and do not follow exactly as the law is written, they become guilty of that sin. The Law itself will tell that you must follow the Law exactly to avoid sin; therefore, follow according to the Law, not another. In this time, the Pharisees set many laws for themselves, even if the Law of God did not command it. They did this to make themselves be separate. Some of the things they do are for personal use, but they claim what they do is in the Lord's will, but that is profanity. Because they are the ones that have been chosen, they consider themselves guiltless by the Law. Here, there is only one Lord of the Sabbath, which they do not recognize, and they think they are guiltless, but they are not. The Lord does not look at the position the person holds; He looks at the heart of the person. That is why the Lord Jesus came to fulfill the Law of the Sabbath. The Sabbath is for people, not for the Lord (when the Lord gives the rules for the Sabbath, we as humans must follow the rules, not changing the rules). The Lord gave the Sabbath rules to follow from the beginning, then these people changed those rules, and the Sabbath became following human rules, not the Sabbath's rules. If we glorify the Lord Jesus, we do not need to keep the Sabbath because He is the Lord of the Sabbath. They are guilty, not the Lord Jesus.
To further understand verses 3 to 5, read 1 Samuel 21:1-6, Leviticus 24:5-9, 1 Chronicles 9:28-32, and Numbers 28:9.

ความหมาย 12:5 ในบทนี้เอาปุโรหิตขึ้นเหนือวันสะบาโต นี้คือคำถามที่พระองค์มีแก่พวกเขา เจ้าคิดว่าพวกเขาไม่มีความผิด ทำให้คนคิดอีกครั้ง พวกเขาผิดหรือไม่? ถ้าปุโรหิตทำผิดและไม่ทำตามเหมือนที่กฎเขียนไว้พวกเขาก็ผิดเหมือนที่กฎเขียนไว้ (ในกฎนั้นเองได้บอก เจ้าตอ้งติดตามทุกอย่างตามกฎเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ทำบาป ติดตามกฎไม่มีสิ่งอื่น) ในเวลานั้นพวกเขา พวกฟาริสี ตั้งกฎเพื่อตัวเอง ถึงแม้ว่าพระเจ้าไม่ได้ให้กฎนี้ พวกเขาทำกฎนี้เพื่อแยกตัวเองออกไป บางอย่างพวกเขาตั้งกฎใช้เพื่อประโยชน์ของตัวเอง แต่อ้างว่าทำเพื่อพระเจ้า เพราะว่าพวกเขาเป็นผู้ดูหมิ่น เพราะพวกเขาคือผู้ที่ได้รับเลือกบางอย่างที่พวกเขาทำถือว่าไม่มีความผิดโดยกฎที่มี แต่ในที่นี้มีพระเจ้าของวันสะบาโตเพียงผู้เดียวซึ่งพวกเขาไม่รับและคิดว่าไม่มีความผิดแต่ไม่ใช่ พระเจ้าไม่ได้มองที่ตำแหน่งของคน พระองค์มองที่ใจของแต่ละคน และนี่คือทำไมพระเยซูมาทำให้ข้อห้ามของวันสะบาโตสมบูรณ์ วันสะบาโตมีเพื่อผู้คนทำไม่ใช่ว่ามีเพื่อพระเจ้าต้องทำ (เมื่อพระองค์ให้กฎสำหรับสะบาโต เราผู้เป็นมนุษย์ตอ้งติดตามกฎ ไม่ใช่เปลี่ยนกฎ) พระองค์ให้กฎแห่งสะบาโตจากเริ่มต้น แล้วประชาชนเปลี่ยนกฎเหล่านั้นและมันกลายเป็นติดตามกฎของมนุษย์ไม่ใช่กฎของสะบาโต ถ้าเราบูชาพระเยซูเราก็ไม่ต้องถือวันสะบาโต เพราะว่าพระองค์เป็นพระเจ้าของวันสะบาโต พวกเขามีความผิดไม่ใช่พระเยซู

6 But I say to you, that a greater than the temple is here.

6 แต่ **เรา** จะบอกเจ้าว่า ผู้ที่ยิ่งใหญ่กว่าพระวิหารอยู่ที่นี่แล้ว

Comments 12:6. "A greater than the temple" can be linked to the bodily resurrection of the Lord Jesus (See John 2:18-22); the Lord Jesus states this because they do not believe in the bodily resurrection. They all believe in a spiritual, not a bodily, resurrection of the dead (See Acts 23:8 and Acts 24:21). The body of the Lord Jesus is the living temple and is greater than the earthly temple. The Lord Jesus has only one body, which we will see at His second coming. His body never faced corruption. And we will see His nail-pierced hands. The earthly temple needs repairs, but the living temple is perfect; it never decays. The living temple is larger than the universe; it has no limit. All those who believe can enter, and it never fills up; there is always room for one more.

ความหมาย 12:6 "ผู้หนึ่งเป็นใหญ่กว่า" หรือ "บางสิ่งใหญ่กว่า" กว่าพระวิหารสามารถโยงถึงการคืนชีพในร่างของพระเยซู (มองในยอห์น 2:18-22) พระเยซูกล่าวเช่นนี้ เพราะว่าพวกเขาไม่เชื่อในการคืนชีพในร่าง เรื่องวิญญาณแต่ไม่เชื่อเรื่องคืนชีพในร่างของคนตาย (มองใน กจ 23:8 และ กจ 24:21) ร่างของพระเยซูคือพระวิหารที่มีชีวิตซึ่งยิ่งใหญ่กว่าวิหารในโลก พระเยซูมีเพียงร่างเดียว ซึ่งเราจะเห็นในการกลับมาครั้งที่สอง ร่างของพระองค์ไม่เน่าเปื่อย และเราจะเห็นรอยตะปูตำทะลุที่มือของพระองค์ วิหารในโลกต้องการการซ่อมแซมแต่วิหารของพระร่างกายนั้นบริบูรณ์ไม่เน่าเปื่อย พระวิหารที่มีชีวิตนั้นใหญ่กว่าจักวาลไม่มีที่จำกัด ไม่ว่าจะมีผู้ที่เชื่อมากมาย พวกเขาก็สามารถเข้าไปได้และพระวิหารนี้ไม่เคยเต็ม จะมีที่ว่างพอสำหรับอีกคนหนึ่งตลอดเวลา

7 However, if you had known what is, I desire mercy, and not sacrifice, you would not have condemned the guiltless.

7 แต่ถ้าพวกเจ้ารู้ว่านี่คืออะไร **เรา** ต้องการความเมตตา และไม่ใช่แต่ของถวายบูชา พวกเจ้าก็จะไม่ปรักปรำคนที่ไม่มีความผิด

Comments 12:7. "I desire mercy, and not sacrifice." The Lord condemns the fact that there was no mercy and people would bring the best things for sacrifices but would ignore the lack of their brothers. Then and now, people do not look out for each other's needs but just for themselves alone. The Lord wants unity between brothers and wants to see brothers helping each other. He wants all to join together to bring sacrifices to the Lord and do things together peacefully. There should be no jealousy between each other, no lifting up of one over another, no backbiting. As Christians, we all must be one in Christ, as the Lord is One (The Father, the Son Jesus, and the Holy Spirit).

ความหมาย 12 7 พระเจ้าได้กล่าวหาว่าไม่มีเมตตาและประชาชนนำสิ่งดีที่สุดมาถวาย แต่เมินเฉยต่อความขัดสนของพี่น้อง ทั้งในอดีตและปัจจุบันนี้ คนไม่มองถึงความต้องการของผู้อื่น เพียงแต่ของตนเองเท่านั้น พระองค์ต้องการความเป็นหนึ่งระหว่างพี่นอ้ง ให้ช่วยเหลือกันและกัน พระองค์ต้องการให้เรารว่มกันนำของถวายต่อพระองค์และทำอย่างสงบ ไม่ควรมีความอิจฉาระหว่างกันและกัน ไม่ยกตนเหนือกัน ไม่มีการลอบทำร้าย เป็นคริสต์เตียนเราต้องเป็นหนึ่งในพระคริสต์ พระองค์เป็นหนึ่ง

"You would not have condemned the guiltless." The guiltless refers to the Lord Jesus only.

คนไม่มีความผิด ในที่นี้คือพระเยซูเท่านั้น

8 For the **Son** of **Man** is **Lord** of the Sabbath.

8 สำหรับ **บุตรของมนุษย์** คือ **พระผู้เป็นเจ้า** ของวันสะบาโต

9 And having departed from there, **He** went into their synagogue.

9 และ **พระองค์** ก็ไปจากที่นั่นและเข้าไปยังธรรมศาลาของพวกเขา

Comments 12:9. The synagogue is a place where all the Jews gather together. The Lord was there and taught them on that Sabbath day for them to see the Lord's way. The Lord Jesus did not come to follow their law, but He came to teach them the Lord's Law. But they refused His teaching and did not accept Him. However, in the Bible, we see that they call Him a teacher. If they call Him a teacher, but they do not believe what He teaches, then their guilt remains. We need not be like them; we must listen and obey the Lord's teaching.

ความหมาย 12:9 ธรรมศาลาคือสถานนมัสการของพวกยิว พระองค์เข้าไปในธรรมศาลาและสอนในวันสะบาโตสำหรับพวกเขา ให้เห็นวิธีของพระเจ้า พระเยซูไม่ได้ไปเพื่อติดตามกฎของพวกเขา แต่สอนพวกเขาถึงกฎของพระเจ้า แต่พวกเขาไม่ยอมรับคำสอนและไม่ยอมรับพระองค์ อย่างไรก็ตาม ในพระคัมภีร์ เราจะเห็นได้ว่าพวกเขาเรียกพระองค์ว่าเป็นพระอาจารย์ แต่ไม่เชื่อในสิ่งที่พระองค์สอน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความผิดเป็นของพวกเขาบาปยังคงอยู่ที่เขา เราอย่าได้เป็นเหมือนพวกเขา เราต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสอนของพระองค์

10 And behold, a man having a withered hand. And they asked **Him**, saying, Is it lawful to heal on the Sabbaths? So that they might accuse **Him**.

10 และดูเถิด มีชายมือลีบคนหนึ่ง และพวกเขาถาม **พระองค์** ว่า เป็นการถูกต้องตามกฎหรือไม่ที่จะทำการรักษาในวันสะบาโต? เพื่อพวกเขาจะได้มีข้อกล่าวหาต่อ **พระองค์**

Comments 12:10. "And behold ... hand." The man's hand couldn't stretch open; he couldn't stretch out his fingers. In his heart, all he wanted was that he could open his hand to worship the Lord. Note that this man came to the temple. A beggar who cannot open his hand cannot ask people for mercy, but with his palm closed, he can still ask the Lord for mercy.

ความหมาย 12:10 "และดูเถิด ... มือ" ชายมือลีบไม่สามารถเปิดมือ ไม่สามารถเหยียดนิ้วมือ ในใจของเขาเพียงต้องการเหยียดมือเพื่อบูชาพระเจ้า สังเกตในที่นี้ชายคนนี้มาในวิหาร ขอทานที่ไม่สามารถเปิดนิ้วมือขอผู้คนให้เมตตาแต่เขาสามารถขอความเมตตาจากพระเจ้า

"And they asked ... accuse Him." Here, it shows how people are. The Pharisees use their own laws to set traps to be able to make accusations and destroy the Lord Jesus. When they see that one does good, they set the trap to destroy that one (See Verse 14).

"และพวกเขาถาม ... กล่าวหาพระองค์" ในที่นี้แสดงให้เห็นถึงวิธีของผู้คน ฟาริสีใช้กฎของตนและวางกับดักเพื่อทำลายพระเยซู เมื่อพวกเขาเห็นใครทำดี พวกเขาต้องหาวิธีหยุดและวางกับดัก (มองในข้อ 14)

11 And **He** said to them, What man will there be among you, who will have one sheep, and if this falls into a pit on the Sabbaths, will he not lay hold of it, and lift it up?

11 และ **พระองค์** ตอบพวกเขาว่า มีผู้ใดในพวกเจ้าที่มีแกะอยู่ตัวเดียว และได้ตกไปในบ่อในวันสะบาโตเขาจะไม่ดึงมันออกและยกมันขึ้น?

[12] How much then is a man more valuable than a sheep! Therefore, it is lawful to do good on the Sabbaths.

[12] แล้วคนผู้หนึ่งจะมีค่ามากกว่าแกะตัวหนึ่งเท่าใด ดังนั้นจึงเป็นการถูกต้องที่จะทำดีในวันสะบาโต

[13] Then **He** says to the man, Stretch out your hand. And he stretched it out, and it was restored sound, as the other.

[13] แล้ว **พระองค์** จึงพูดกับชายผู้นั้น ยื่นมือของเจ้าออกมา และเขาก็ยื่นมือออกมา และมันก็กลับคืนเป็นดีเหมือนอีกข้างหนึ่ง

Comments 12:11-13. People make many laws for themselves and claim them to be the law of God for their own benefit. The Sabbath is for man, not for God. Here, God performs His Sabbath, but people cannot accept God to do His work (to do good) on the Sabbath. They come asking things on the Sabbath, and if God does it, they do not accept it. Their anger blinds their heart. We are supposed to do good on the Sabbath, but we, as Christians, do not keep the Sabbath anymore. For us, each day is a Sabbath day because we have Christ in us, and He is the Lord of the Sabbath. Charity is considered good work for the Lord. So, do good every day, and it will count. Do not harm anyone, believers or non-believers. Think of yourself before you do something to someone.

ความหมาย 12:12-13 ผู้คนสร้างกฎมากมายสำหรับตัวเอง และอ้างว่าเป็นกฎของพระเจ้าเพื่อผลประโยชน์ของตน วันสะบาโตเป็นวันของคนไม่ใช่ของพระเจ้า ในที่นี้พระเจ้าทำวันสะบาโตแต่คนไม่สามารถยอมรับพระเจ้าทำงาน (ทำดี) ในวันสะบาโต พวกเขามาถามถึงสิ่งที่พระเจ้าทำในวันสะบาโต และถ้าพระเจ้าทำเขายอมรับไม่ได้ ความโกรธบังตาทำให้ใจบอด เราสมควรจะทำสิ่งดีในวันสะบาโต แต่เราผู้มีความเชื่อไม่มีวันสะบาโตสำหรับเรา ทุกวันคือวันสะบาโตเพราะเรามีพระคริสต์ในเรา และพระองค์คือพระเจ้าของวันสะบาโต การทำความดีนั่นคือทำงานที่ดีแก่พระเจ้า ดังนั้นทำดีทุกวัน และมันจะนับเข้า นั่นอย่ามุ่งร้ายผู้ใดผู้มีความเชื่อหรือไม่มี คิดถึงตัวเองก่อนที่เราจะทำสิ่งใดต่อผู้อื่น

[14] Now the Pharisees went out and held a council against **Him**, how they might destroy **Him**.

[14] แต่พวกฟาริสีก็ออกไป และปรึกษากันเพื่อต่อต้าน **พระองค์** ว่าจะทำอย่างไรได้จึงจะสามารถทำลาย **พระองค์** ได้

Comments 12:14. Setting the trap was not enough for them. Now, they start working to make the trap work to destroy the Lord Jesus and interrupt His work.

ความหมาย 12:14 ทำกับดักอย่างเดียวไม่พอ พวกนี้เริ่มวางกับดักเพื่อขัดขวางงานของพระเยซูและทำลายพระองค์

[15] And **Jesus** having known withdrew from there. And many followed **Him**, and **He** healed them all,

[15] และ **พระเยซู** ทรงทราบจึงออกไปจากที่นั่น และมีหลายคนได้ติดตาม **พระองค์** และ **พระองค์** ได้รักษาพวกเขาทั้งหมด

Comments 12:15. "And Jesus, ... from there." The Lord can hear the heart and knows what it is in the heart.
"And many followed Him," The ones who in their heart want to follow the Lord will come out and follow. The Lord is like a light in the dark. All His sheep saw the light and followed.
"and He healed them all," Here, we can understand that the Lord healed the hearts of those who followed Him. The word healed here may be better understood as renewed.

ความหมาย 12:15 "พระเยซู ... จากที่นั้น" พระเยซูสามารถได้ยินสิ่งที่เราคิดในใจ "หลายคนติดตามพระองค์" ผู้ที่ในใจต้องการที่จะติดตามพระเจ้าจะออกมาและติดตาม พระเจ้าเป็นแสงสว่างในความมืด เหล่าฝูงแกะของพระองค์เห็นแสงนี้และติดตามพระองค์ "และพระองค์รักษาพวกเขาทั้งหมด" ในที่นี้เราสามารถเข้าใจได้ว่า พระเจ้ามีความเข้าใจและรักษาใจของผู้ที่ติดตามพระองค์ คำสอนของพระองค์รักษาคน ในที่นี้คำว่ารักษาทางที่ดีคิดว่าต่ออายุ

[16] and warned them that they should not make **Him** known:

[16] และกำชับพวกเขาว่าพวกเขาไม่สมควรจะทำให้ **พระองค์** เป็นที่รู้จัก

Comments 12:16. The Lord Jesus did not come to be famous. He came to heal the brokenhearted that no one cared about. They were healed through the mercy of God to strengthen their faith in the Father. The Lord Jesus wanted them to talk about how merciful God is. He came to glorify the Father, not Himself.

ความหมาย: 12:16 พระเยซูไม่มาเพื่อมีชื่อเสียง พระองค์มาเพื่อรักษาใจที่แตกหักเพราะไม่มีใครสนใจ พวกเขาได้รับการรักษาโดยพระเมตตาของพระเจ้าเพื่อเพิ่มความเชื่อในพระบิดา พระเยซูต้องการให้คนพูดถึงความเมตตาของพระเจ้า พระเยซูมาเพื่อให้เกียรติพระบิดาไม่ใช่พระองค์เอง

[17] so that it might be fulfilled which was spoken through Isaiah the prophet, saying,

[17] เพื่อให้เป็นที่สำเร็จดั่งคำกล่าวของอิสยาห์ศาสดาพยากรณ์

18 Behold, **My** servant whom **I** have chosen;

18 ดูเถิด นี่คือผู้รับใช้ที่ได้รับเลือก **ของเรา** ผู้ซึ่ง **เรา** ได้เลือกสรร

My beloved in whom **My** soul has found delight.

ที่รัก **ของเรา** ซึ่งวิญญาณ **ของเรา** มีความสุข

I will put **My Spirit** upon **Him**,

เรา จะใส่ **วิญญาณของเรา** ไว้บน **พระองค์ท่าน**

And **He** will proclaim justice to the Gentiles.

และ **พระองค์ท่าน** จะประกาศคำตัดสินแก่คนต่างชาติ

Comments 12:18. The Lord Jesus is one hundred percent Man and one hundred percent God. Here, the Lord Jesus is portrayed as the servant and the beloved Son of God the Father, who is anointed by the Holy Spirit.

ความหมาย 12:18 พระเยซูเป็นมนุษย์ร้อยเปอร์เซ็นต์และพระเจ้าร้อยเปอร์เซ็นต์ ในที่นี้พระเยซูแสดงเป็นผู้รับใช้และเป็นผู้ที่ถูกรักโดยพระบิดาและประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์

19 **He** will not quarrel, nor cry aloud;

19 **พระองค์** จะไม่ทะเลาะวิวาท หรือร้องเสียงดัง

Nor will anyone hear **His** voice in the streets.

จะไม่มีใครได้ยินเสียงของ **พระองค์ท่าน** ตามถนน

Comments 12:19. The Lord Jesus is a teacher, and He is the most Holy teacher. Our heart is His temple, and He speaks straight to our heart. He did not walk around the streets and teach. If our heart cries for Him, He comes right away to His synagogue. It is a personal conviction between the heart and the Lord. The Lord will never force Himself on anyone. Willingness is the key for the Word to enter into the heart of a man or a woman.

ความหมาย 12:19 พระเจ้าเป็นผู้สอนและพระองค์คือครูผู้สูงสุด ใจของเราคือที่ประทับของพระองค์ พระองค์พูดเข้าตรงจิตใจ พระองค์ไม่ได้เดินตามถนนและสอน ถ้าใจของเราร้องหาพระองค์จะมา และประทับอยู่ในบ้านของพระองค์ และนี่เป็นความเชื่อมั่นส่วนตัวระหว่างหัวใจกับพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าไม่บังคับผู้ใดให้ยอมรับพระองค์ ความเต็มใจคือกุญแจสำหรับคำสอนเข้าในใจของผู้ชายและผู้หญิงทุกคน

20 A crushed reed **He** will not break,

20 ไม้อ้อช้ำแล้ว **พระองค์ท่าน** จะไม่หัก

And a smoldering flax **He** will not quench,

ไส้ตะเกียงที่มีควันแล้ว **พระองค์ท่าน** จะไม่ดับ

Until **He** brings forth justice to victory.

จนกว่า **พระองค์ท่าน** จะส่งคำตัดสินสู่ชัยชนะ

Comments 12:20. "Crushed reed" refers to those who are double-minded and weak in faith. Faith has many levels; some believe that their faith is the right faith. Our duty is to tell, not judge, as we have no right to judge anyone. If we judge, we break the soul of a person. The reed here is the soul itself. The judgment is at the end, and it is the Lord's duty.

ความหมาย 12:20 "ไม้อ้อช้ำแล้ว" ในที่นี้คือพวกสองจิตสองใจและมีความเชื่อที่อ่อนแอ ความเชื่อมีหลายชั้น บางคนเชื่อว่าความเชื่อของตนเป็นสิ่งที่ถูกต้อง หน้าที่ของเราคือบอกข่าวดีไม่ใช่ไปตัดสินใครๆ ถ้าเราไปตัดสินเราทำให้วิญญาณของคนอื่นแตกหัก ไม้อ้อคือวิญญาณเอง การตัดสินจะเป็นในตอนสุดท้ายและเป็นหน้าที่ของพระเจ้า

"Smoldering flax" refers to those who believe they understand the Bible, but they are simply using their own judgment and do not ask the Lord for understanding. This also applies to the teachers of the Bible, who teach from their own understanding and never ask the Lord for understanding. The Lord will not bring someone to publicly shame them for what they understand, even if their understanding is wrong. It is not the Lord's will to hurt anyone's feelings; if you want to correct someone, do it privately, not in public, so as not to shame them (See Acts 18:24-28).

"ไส้ตะเกียง" ในที่นี้คือผู้ที่เชื่อว่าตัวเองเข้าใจพระคัมภีร์แต่ใช้ตัวเองตัดสินและไม่ถามพระเจ้าเพื่อความเข้าใจ นี่ใช้ในพวกที่สอนพระคัมภีร์โดยใช้ความเข้าใจของตนเองและไม่ขอจากพระเจ้าเพื่อความเข้าใจ พระเจ้าจะไม่เอาคนอื่นมาทำให้เขาได้รับความอับอายในที่เปิดเผย ถึงแม้ว่าความเข้าใจนั้นไม่ถูกต้อง พระผู้เป็นเจ้าไม่ตอ้งการทำร้ายความรู้สึกของผู้ใด ถ้าเราตอ้งการติเตียนผู้ใดทำให้เป็นส่วนตัวไม่ทำต่อหน้าคนเพื่อให้ได้อาย (มองใน กจ 18:24-28)

"Until He brings forth justice to victory." See the Book of Revelation chapter 4.

"จนกระทั่งพระองค์ ... มีชัยชนะ" มองใน หนังสือวิวรณ์

21 And in **His** name the Gentiles will hope.

21 และในพระนามของ **พระองค์** ชาวต่างชาติจะมีความหวัง

Comments 12:21. This verse applies when the Word is preached all over the world to the Gentiles. There are still more people that have never heard about the Lord Jesus. The Lord supports missionary work to go out and tell the Word.

ความหมาย: 12:21 ในข้อนี้ใช้เมื่อทั้งโลกได้รับคำสอน ยังมีคนที่ไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับพระเยซู พระเจ้าสนับสนุนผู้สอนศาสนาให้ออกไปสอนและประกาศพระคำสอน

22 Then was brought to **Him** one possessed by a demon, blind and mute, and **He** healed him, so then the mute spoke and saw.

22 พวกเขาพาผู้ที่ถูกผีสิงมายัง **พระองค์** ผู้ซึ่งตาบอดและเป็นใบ้ และ **พระองค์** รักษาเขา ซึ่งทำให้เป็นไปอย่างมาก คนใบ้พูดและมองเห็น

Comments 12:22. In this case, it was not a physical disability. There was nothing abnormal in the body. The disability was related to the sin of the man.

ความหมาย 12:22 ในเรื่องนี้ไม่ใช่การเจ็บปว่ยของร่างกาย ไม่มีอะไรผิดปกติในร่างกาย ความผิดปกติในข้อนี้เกี่ยวกับบาปของเขา

"and He healed him ..." The Lord's mercy is greater than all. The sin the man had has been lifted up. The man did not come to ask by word but by his heart; he was asking for mercy, and mercy has been poured out on him. The mercy that has no ending from the Lord continues forever for those who are searching with a true heart.

พระเมตตาของพระเจ้ายิ่งใหญ่เหนือสิ่งทั้งปวง บาปของเขาถูกยกขึ้น เขาไม่ได้มาขอเมตตาโดยคำพูด แต่โดยใจขอความเมตตาและความเมตตาได้หลั่งลงบนเขา พระเมตตาไม่มีสิ้นสุดจากพระเจ้าสำหรับผู้ที่แสวงหาดว้ยใจแท้จริง

23 And all the multitudes were amazed, and said, Can this be the **Son** of **David**?

23 และฝูงชนก็ประหลาดใจ และพูดว่า จะเป็นไปได้อย่างไร นี่คือ **บุตรของดาวิด** ได้หรือ?

24 And the Pharisees having heard, said, This does not cast out demons, if not by Beelzebub the chief of the demons.

24 แต่เมื่อพวกฟาริสีได้ยินเกี่ยวกับสิ่งนี้ พวกเขาก็ว่า **ชาย** ผู้นี้ไม่ได้ขับผีออกโดยผีปีศาจ แต่โดยกษัตริย์ของปีศาจผีเบลเซบับ

Comments 12:23-24. At the time, it was well known among the people that the Pharisees were the ones who had the authority to cast out evils, not someone else. And the Lord Jesus was not part of their group, so in their view, He did not have that authority, but the Lord Jesus repeatedly proved that He had this authority.

ความหมาย 12:23-24 ในขณะนี้ เป็นที่รู้กันโดยทั่วว่ามีแต่พวกฟาริสีที่มีอำนาจในการขับผีไม่ใช่คนทั่วไป และพระเยซูไม่ใช่พวกเขาในสายตาของพวกเขาพระเยซูไม่มีอำนาจ แต่พระองค์ได้พิสูจน์ครั้งแล้วครั้งเล่าว่าพระองค์มีอำนาจนี้

25 Now knowing their deliberations **He** said to them, Every kingdom divided against itself is brought to desolation, and every city or house divided against itself will not stand.

25 และรู้ความคิดของพวกเขา **พระองค์** พูดกับพวกเขา ทุกอาณาจักรที่แบ่งแยกตนเองก็จะว่างเปล่าไป และเมืองหรือบ้านที่ต่อสู้กันเองมันก็ไม่สามารถคงอยู่ได้

Comments 12:25. "Knowing their deliberations ..." The Lord hears the heart and knows the thoughts of men. Nothing is hidden; even the most secret thing is open in front of the Lord. He sees through all things.

ความหมาย 12:25 "รู้ความคิดของพวกเขา ..." พระเจ้าได้ยินหัวใจและรู้ความคิดของคน ไม่มีสิ่งใดหลบซ่อน แม้ว่าสิ่งที่เป็นความลับก็เสมือนอยู่ต่อหน้าพระเจ้า พระองค์มองเห็นทุกอย่าง

26 And if Satan casts out Satan, he is divided against himself; how then will his kingdom stand?

26 และถ้าซาตานขับไล่ซาตาน มันก็แยกตัวมันเอง แล้วอาณาจักรของมันจะอยู่อีกได้หรือ?

27 And if **I** by Beelzebub cast out demons, by whom do your sons cast them out? On account of this they will be your judges.

27 และถ้า **เรา** โดยเบลเซบับขับไล่ผีปีศาจ แล้วโดยใครที่พวกลูกของเจ้าขับไล่มันไป? ดังนั้นพวกเขาจะเป็นคนตัดสินเจ้าเอง

Comments 12:26-27. "By whom do your sons cast them out?" In these verses, we understand that the older generation passed on the teaching of casting out evils from the previous generation. But now their children's generation is corrupt. The old way of their practice has been changed; the new generation cannot cast out demons anymore (See Acts 19:13-20). Nobody out of their group rose up to have the duty as the old generation did. And now, the Lord Jesus has the power and authority over the evil spirits, but He is not part of their group. The Pharisees fear the shifting of authority away from them. For people to see that someone outside of their group can perform the authority over evils, they can't let this happen. For them, the shift of authority has to be stopped, and the Lord Jesus must be destroyed.

ความหมาย 12:26-27 "พวกพ้องของท่านทั้งหลายขับมันออก" ในข้อนี้เราเข้าใจได้ว่า มีการสอนการขับผีจากชั่วอายุก่อนๆ แต่ตอนนี้ลูกหลานไม่ซื่อตรง คำสอนโบราณได้เปลี่ยนไป (มองใน กจ 19: 13-20) แต่ไม่มีใครภายนอกกลุ่มของพวกเขาสามารถทำได้ มีหน้าที่เหมือนดั่งรุ่นก่อน และตอนนี้พระเยซูมีอำนาจและสิทธิเหนือปีศาจและไม่ใช่พวกของเขา ฟาริสีกลัวอำนาจจะถูกแบ่งไปจากพวกเขา สำหรับประชาชนจะเห็นว่าคนอื่นมีอำนาจเหนือปีศาจ พวกเขาไม่อาจปล่อยให้เกิดขึ้นได้ สำหรับพวกเขาตอ้งหยุดไว้และพระเยซูต้องถูกทำลาย

28 However, if **I** by the **Spirit** of **God** cast out demons, then the kingdom of **God** has come upon you.

28 แต่ถ้า **เรา** โดย **พระวิญญาณของพระเจ้า** ขับไล่ผีปีศาจออกไป ดังนั้นอาณาจักรของ **พระเจ้า** ได้มาเหนือพวกเจ้าเอง

Comments 12:28. Even when the Lord tells them straight, they can't believe it. Darkness covers their eyes. When you serve the dark, you cannot see the light. The conclusion of verses 24 to 29 is that the Lord wants them (the Pharisees) to admit that their children do not use the power of God to do their work (they lost the authority) and acknowledge that the power and authority over the spirits belong to the Lord Jesus. They lost the power, and when they saw the Lord's power, they did not recognize the Lord Jesus; they walked parallel with God, not with God anymore. That is why they can't see the authority the Lord has shown among the people.

ความหมาย 12:28 ถึงแม้ว่าพระเจ้าบอกพวกเขาโดยตรงพวกเขาไม่สามารถเชื่อ ความมืดปิดตาของพวกเขา เมื่อเรารับใช้ความมืดเราไม่สามารถเห็นความสว่าง บทสรุปของข้อ 24 ถึง 29 คือ พระเจ้าต้องการให้พวกเขา (ฟาริสี) ยอมรับว่าลูกหลานของพวกเขาไม่ได้ใช้อำนาจจากพระเจ้าทำในงาน (พวกเขาสูญเสียอำนาจ) และยอมรับว่าอำนาจและหน้าที่เป็นของพระเยซู พวกเขาได้เสียอำนาจเมื่อเห็นอำนาจของพระองค์และไม่ยอมรับพระเยซู พวกเดินขนานไปกับพระเจ้าไม่ใช่กับพระเจ้าต่อไปแล้ว นั่นคือทำไมพวกเขาไม่สามารถเห็นสิทธิอำนาจที่พระองค์ได้แสดงในหมู่คน

29 Or how can one enter into the house of the mighty, and plunder his goods, except he first binds the mighty? And then he will plunder his house.

29 หรือจะมีผู้ใดบุกเข้าบ้านของผู้ที่แข็งแรง และเอาสมบัติของเขาไปได้ เว้นแต่ว่าเขาจะจับคนแข็งแรงมัดก่อน? และเช่นนี้เองเขาจะปล้นบ้านของเขาได้

Comments 12:29. This verse is straightforward. However, you can also apply it to the heart of the man. If you let the wishes of this world be the main thing that occupies your mind, then it is, as the Bible says, they have tied you up, and all the bad thoughts enter into you. Therefore, do not occupy your mind with things to build treasures on earth that you cannot take with you; rather, stay in prayer and invite the Lord to be with you in your daily living.

ความหมาย: 12:29 ในข้อนี้ตีความตรงไป อย่างไรก็ตาม เราสามารถใช้ได้กับหัวใจของคน ถ้าปล่อยให้ความอยากของโลกนี้ควบคุมจิตใจ นั่นจะเป็นเหมือนที่พระคัมภีร์กล่าวว่า เราได้ปล่อยให้ความคิดชั่วเข้ามาในเรา อย่าปล่อยความคิดไปกับสิ่งต่างๆในโลกเพื่อสร้างสมบัติของโลกนี้ ซึ่งเราไม่สามารถเอาไปด้วยได้ แต่อยู่ในการสวดภาวนาและเชิญพระเจ้าเข้าในชีวิตประจำวัน

30 The one being not with **Me** is against **Me**, and the one not gathering with **Me** scatters.

30 ผู้ที่ไม่มากับ **เรา** ก็ต่อต้าน **เรา** และผู้ที่ไม่มาหา **เรา** ก็กระจัดกระจายกันไป

Comments 12:30. This verse relates to the baptism in water, in the name of the Father, Son Jesus, and the Holy Spirit. The Lord Jesus has been an example for us, and He has been baptized in water. Only accepting the Lord

Jesus is not enough to secure a place to be close to the Lord; we need to be baptized in water. When we do that, we acknowledge the Lord in public and become children of God. And, when we immerse under the water, we go through the gate of this world and enter the gate of heaven with Christ.

ความหมาย 12:30 ในข้อนี้กล่าวถึงการรับบัพติสมาในน้ำในพระนามของพระบิดา พระบุตรพระเยซู และพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเยซูได้เป็นตัวอย่างให้เราและพระองค์รับบัพติสมาในน้ำ เพียงยอมรับพระองค์อย่างเดียวไม่พอที่จะมีที่ใกล้กับพระเยซู เราต้องรับบัพติสมาในน้ำด้วย เมื่อเราทำเช่นนั้นเรายอมรับพระองค์ในที่สาธารณะและกลายเป็นลูกของพระเจ้า และเมื่อเราดำลงใต้น้ำเราได้ผ่านประตูของโลกนี้และเข้าไปในประตูของสวรรค์กับพระคริสต์

31 Because of this **I** say to you, Every sin and blasphemy will be forgiven to people; however, blasphemy of the **Spirit** will not be forgiven.

31 ดังนั้น **เรา** จะบอกแก่เจ้า บาปทุกอย่างจะได้รับการยกโทษ แต่บาปลบหลู่ที่ต่อต้าน **พระวิญญาณ** จะไม่ได้รับการอภัยโทษ

32 And whoever may speak a word against the **Son** of **Man**, it will be forgiven him; but whoever may speak against the **Holy Spirit**, it will not be forgiven him, neither in this age, nor in the coming.

32 และใครก็ตามที่พูดต่อต้าน **บุตรของมนุษย์** เขาจะได้รับการยกโทษ แต่ใครก็ตามที่พูดต่อต้าน **พระวิญญาณบริสุทธิ์** จะไม่มีการให้อภัยโทษ ไม่ว่าจะเป็นในโลกนี้หรือในโลกที่จะมาถึง

Comments 12:31-32. In this particular case, the Pharisees accused the Lord Jesus as per verse 24, which is why the Lord spoke this way. "This age" refers here to the time when the Lord Jesus was on earth. "The coming" refers here to the time after the crucifixion of the Lord Jesus. After the crucifixion, the earth goes on according to the love of the Son. The mercy and love of the Son sustain the earth from the wrath of the Father.

ความหมาย 12:31-32 ในกรณีนี้พวกฟาริสีได้กล่าวหาพระเยซูเหมือนในข้อ24และนี่คือเหตุให้พระเจ้าพูดอย่างนี้ "โลกนี้" หรือ "ยุคนี้" ในที่นี้ กล่าวถึงเวลาหลังจากพระเยซูได้มาอยู่บนโลก "โลกที่จะมาถึง" หรือ "ยุคที่จะมาถึง" ในที่นี้ กล่าวถึงเวลาหลังจากพระเยซูถูกตรึงบนกางเขน หลังจากถูกตรึงบนกางเขนโลกดำเนินไปโดยความรักของพระบุตร ความเมตตาและความรักของพระบุตรช่วยโลกจากการลงโทษของพระบิดา

33 Either make the tree good, and its fruit good, or make the tree worthless, and its fruit worthless; for the tree is known by the fruit.

33 หากว่าทำต้นไม้นั้นดีและก็จะให้ผลดี หรือว่าทำต้นไม้นั้นไม่ดีและผลที่ได้ก็จะแย่ เพราะว่าต้นไม้เป็นที่รู้จักได้โดยผลของมัน

Comments 12:33. The tree here represents humans. Humans have free choice. What you choose, that is what you live by. If you choose light, you will walk in the light of the Lord. If you do not choose the light, you will reap the fruits of the darkness. The Lord Jesus is the true light; come to Him. The duty of the Lord Jesus is to lead the children of God to glorify the Father.

ความหมาย 12:33 ต้นไม้นี้คือมนุษย์ มนุษย์สามารถเลือกได้ เมื่อเราเลือกว่าจะอยู่อย่างไร ถ้าเราเลือกแสงสว่างเราจะเดินในแสงสว่างของพระเจ้า ถ้าเราไม่เลือกแสงสว่างเราจะเก็บผลของความมืด พระเยซูเป็นแสงสว่างที่แท้จริงมาหาพระเยซู หน้าที่ของพระเยซูคือนำเด็กของพระเจ้าไปบูชาพระบิดา

34 Offsprings of vipers, how are you able, being evil, to speak good things? For out of the abundance of the heart, the mouth speaks.

34 เจ้าพวกลูกหลานของงูร้าย เจ้าสามารถทำได้อย่างไร เป็นพวกคนเลวจะพูดสิ่งดี? เพราะจากผลมากมายจากภายในใจ ปากจะพูด

Comments 12:34. "Offsprings of vipers" in those days applied to the Pharisees. But now, amongst us, we have worse than the vipers. They come in many forms, mainly bringing joy and fun to life. The Pharisees of the past believed in God and did think about God. But people nowadays do not think anymore about God. So, the Pharisees of the past have converted themselves to be the atheists of today.

ความหมาย 12:34 "เจ้าชาติงูร้าย" ในวันก่อนนี้คือฟาริสี แต่เดี๋ยวนี้ในพวกเรามีร้ายยิ่งกว่างู พวกนี้มาในหลายรูปแบบ ส่วนใหญ่นำความบันเทิง และความสนุกมาให้ชีวิต พวกฟาริสีในอดีตเชื่อในพระเจ้าและคิดเกี่ยวกับพระเจ้า แต่คนสมัยนี้ไม่คิดเกี่ยวกับพระเจ้า พวกฟาริสีในโบราณแปลงเป็นผู้ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้าในทุกวันนี้

"For out ... speaks." Talk with them, and you will know what is really in their hearts. What is in their hearts will come out. The blasphemous words are on the tips of their tongues. They hang evil like a golden chain around their necks.

"ออกจาก ... พูด" คุยกับพวกเขาและเราจะเห็นได้ว่าเขามีอะไรในใจ สิ่งในใจจะออกมา คำหมิ่นประมาทอยู่ที่ปลายลิ้นของพวกเขา พวกเขาได้หย่อยความชั่วไว้รอบคอเหมือนสร้อยคอทองคำ

35 The good person out of the good treasure brings forth the good; and the bad person out of the bad treasure brings out the bad.

35 พวกคนดีออกจากสมบัติที่ดีก็จะมีแต่ของดีออกมา และพวกคนเลวจากสมบัติที่เลวของพวกเขาก็จะมีแต่ของเลวออกมา

36 And **I** say to you, that every idle word that people will speak, they will give an account of it in the day of judgment.

36 และ **เรา** จะบอกเจ้า คำไร้สาระทุกคำที่ผู้คนพูดออกมา พวกเขาจะต้องรับผิดในสิ่งนั้นในวันแห่งการตัดสิน

Comments 12:35-36. These verses talk about the individual book of life, which has been written since we were born. All the careless words we say are written in it. The book of life has two parts: before we are baptized in water and after we are baptized in water. The moment we baptize in water, our book of life has been destroyed. A new book of life starts at the time of our baptism, and this book of life will be used to judge Christians. There is no turning back; we cannot go to be baptized again. The baptism in water is important. If you want to be baptized in water, you will find water. If you do not want to be baptized, you will not do it even if there is water. The Lord Jesus has been baptized in the water. If the Lord of your life was baptized, how can you find a reason not to?

ความหมาย 12:36 ในข้อนี้พูดถึงหนังสือแห่งชีวิตซึ่งได้เขียนไว้ตั้งแต่เราเกิด คำพูดไร้สาระที่เราพูดได้เขียนไว้ หนังสือแห่งชีวิตนี้มีสองส่วนก่อนรับบัพติศมาในน้ำและหลังจากรับบัพติสมาในน้ำ เมื่อเรารับบัพติศมาในน้ำหนังสือแห่งชีวิตถูกทำลาย หนังสือแห่งชีวิตเล่มใหม่เริ่มขึ้น และหนังสือเล่มนี้จะใช้ในการตัดสินตริสเตียน นั่นคือไม่มีการหันกลับเราไม่สามารถไม่รับบัพติศมาอีก การรับบัพติศมาในน้ำสำคัญมาก ถ้าเราต้องการรับบัพติศมาในน้ำเราสามารถหาน้ำได้ แต่ถ้าเราไม่ต้องการที่จะรับบัพติสมาถึงมีน้ำเราก็ไม่ทำ พระเยซูรับบัพติศมาในน้ำ ถ้าพระเจ้าของชีวิตได้รับบัพติศมาแล้วเรามีเหตุผลอันใดที่จะไม่ทำ?

37 For by your words you will be justified, and by your words you will be condemned.

37 เพราะโดยคำพูดทุกคำของเจ้า เจ้าเองจะถูกตัดสิน และโดยคำพูดของเจ้าเอง เจ้าจะถูกปรับโทษ

38 Then certain of the scribes and Pharisees answered **Him**, saying, **Teacher**, we wish to see a sign from **Thee**.

38 มีธรรมาจารย์และฟาริสีบางพวกได้ตอบ **พระองค์** พูดว่า **พระอาจารย์** เราต้องการเห็นหมายสำคัญจาก **พระองค์ท่าน**

Comments 12:38. The duty of the teacher is to teach, show love and patience, and also punish those who do not obey the rules of the teacher. We, as Christians, are different; we are not students but brothers with the Lord Jesus. We come to have the same Father with our Lord Jesus.

ความหมาย 12:38 หน้าที่ของครู (หรือเจ้านาย) คือสอน แสดงความรักและอดกลั้นดวัยกันกับการลงโทษสำหรับผู้ที่ไม่เชื่อฟังกฎของครู เราผู้เป็นตริสเตียนนั้นแตกต่าง เราไม่ใช่นักเรียนแต่เป็นพี่นอ้งกับพระเยซู เรามีบิดาเดียวกับพระเยซู

"Teacher, we wish to see a sign from Thee." They call the Lord Jesus "Teacher" but have no respect for Him. The power to decide and judge belongs to the teacher. The teacher does not need to prove that he has power and authority. They have to prove themselves worthy to be taught. We, as Christians, must be different; we just need to accept what the Lord Jesus has done for us.

พวกเขาเรียกพระเยซูว่า "ครู" (หรือ "นาย") แต่ไม่เคารพต่อพระองค์ การตัดสินใจและตัดสินความเป็นของครู (หรือนาย) ครู (หรือนาย) ไม่ต้องพิสูจน์ว่าท่านมีอำนาจและสิทธิ พวกเขามีหน้าที่พิสูจน์ว่ามีความสมควรที่จะได้รับคำสอน แต่เราผู้เป็นคริสเตียนต้องแตกต่างออกไป เราเพียงตอ้งยอมรับสิ่งที่พระเยซูได้ทำให้เรา

39 And answering, **He** said to them, An evil and adulterous generation seeks for a sign, and a sign will not be given to it, except the sign of Jonah the prophet.

39 แต่ **พระองค์** ตอบแก่พวกเขาว่า พวกคนชั่วและคบชู้แสวงหาหมายสำคัญ และจะไม่มีหมายสำคัญใดให้ แต่จากหมายสำคัญของ ศาสดาพยากรณ์โยนาห์

Comments 12:39. It is not just that generation, but every generation, that seeks for a sign. Even now, always the Lord is asked to show signs. If you believe, you believe, no sign or miracle will be given. We should come with a

humble heart and acknowledge that we are just dust. We should not come bargaining with the Lord, as with a merchant for selling things. The Lord does not sell things; He has created all things. Come and glorify the Father, the Son Jesus, and the Holy Spirit.

ความหมาย 12:39 มันไม่ใช่คนรุ่นนั้นเท่านั้นแต่ทุกรุ่นที่มองหาหมายสำคัญ แม้ทุกวันนี้ตลอดเวลาพระเจ้าถูกถามให้แสดงหมายสำคัญ ถ้าไม่มีหมายสำคัญหรือสิ่งมหัศจรรย์ให้ เราสมควรจะมาด้วยใจสุภาพถ่อมตน และยอมรับว่าเราเป็นเพียงผงดิน เราไม่สามารถมาทำการต่อรองกับพระเจ้าเหมือนกับพ่อค้าขายของ พระองค์ไม่ได้มาขาย พระองค์สร้างทุกอย่าง มาและบูชาพระคุณพระบิดา, พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์

40 For just as Jonah was three days and three nights in the belly of the great fish; so will the **Son** of **Man** be three days and three nights in the heart of the earth.

40 เพราะโยนาห์ได้อยู่สามวันสามคืนในท้องปลาวาฬ ดังนั้น **บุตรของมนุษย์** จะอยู่สามวันและสามคืนในใจของโลก

Comments 12:40. See comments in Chapters 27 and 28 about the Lord Jesus' death and resurrection.

ความหมาย 12:40 ในข้อนี้จะอธิบายในบทที่ 27 และ 28 เกี่ยวกับการตายของพระเยซูและการฟื้นคืนชีพ

41 The people of Nineveh will rise up in the judgment with this generation and will condemn it, for they repented at the preaching of Jonah, and behold, greater than Jonah here!

41 ประชาชนของนีนะเวห์จะลุกขึ้นและกล่าวโทษคนในยุคนี้ เพราะพวกเขาได้กลับใจต่อคำสอนของโยนาห์ และดูเถิด ที่ยิ่งใหญ่กว่าโยนาห์ได้อยู่ที่นี่แล้ว

Comments 12:41. "The people of Nineveh …" This verse only shows that the generation of people living in Nineveh has repented at the preaching of Jonah, but the generation that saw the Lord Jesus did not repent at the preaching of the Lord Jesus. It is not to be taken literally that the Nineveh generation will judge this generation.

ความหมาย 12:41 ในข้อนี้แสดงให้เห็นว่าคนในรุ่นที่อาศัยอยู่ในนีนะเวห์ได้สำนึกบาปเมื่อโยนาห์ไปสอน แต่ผู้คนในยุคที่ได้เห็นพระเยซูไม่ได้กลับใจในคำสอนของพระเยซู ไม่ใช่จะถือแบบฉาบฉวยคนในนีนะเวห์จะเป็นผู้ตัดสินคนในยุคนี้

"Greater than Jonah" refers to the teachings that the Lord Jesus gives. This portion of the verse is not about the person of the Lord Jesus but about His teaching. Those who came before brought a message only to a specific group, but the Lord Jesus has the living Word to the whole world. The message of the Lord Jesus has no barriers; it is for every culture, color, and language. His message to all people is salvation by grace, not by works.

ความหมาย 12:41ข "ผู้เป็นใหญ่" หรือ "บางอย่างที่ใหญ่กว่า" กว่าโยนาห์ ส่วนนี้ของประโยคคือการสอนของพระเยซู การแปล "บางอย่าง" นั้นถูกต้อง ในส่วนของข้อนี้พระเยซูให้ไม่ได้เกี่ยวกับคำสอนของพระองค์ ผู้ที่มาก่อนนำข่าวมาสอนโดยคนเฉพาะกลุ่ม แต่พระเยซูมีคำแห่งชีวิตมาสอนคนทั้งโลก พระคำสอนของพระเยซูไม่มีขอบเขต เป็นของทุกชาติ ทุกภาษาและทุกรูปแบบของชีวิต ข่าวของพระองค์สำหรับทุกคนคือความรอดโดยพระกรุณาไม่ใช่โดยการทำงาน

42 The queen of the south will rise up in the judgment with this generation and will condemn it; for she came from the ends of the earth to hear the wisdom of Solomon; and behold, greater than Solomon here!

42 ราชินีของทางใต้จะลุกขึ้นกล่าวโทษคนในยุคนี้ และกล่าวโทษ เพราะเธอมาจากที่สุดของโลกเพื่อฟังปัญญาของโซโลมอน และดูเถิด ที่ยิ่งใหญ่กว่าโซโลมอนได้อยู่ที่นี่

Comments 12:42. "Greater than Solomon" refers to wisdom. Solomon's wisdom is how to be with the people. The Lord Jesus' wisdom is about how to be pleasing to the Father, which the world is not interested in.

ความหมาย 12:42 "ใหญ่กว่าซาโลมอน" หรือ "บางอย่างใหญ่กว่าซาโลมอน" ในที่นี้กล่าวถึงปัญญา ซาโลมอนมีปัญญาที่เกี่ยวกับวิธีที่จะอยู่กับผู้คน แต่ปัญญาของพระเยซูคือวิธีที่จะทำให้พระบิดาพอใจ ซึ่งโลกไม่ให้ความสนใจ

43 And when the unclean spirit is gone out from the human, it passes through waterless places, seeking rest, and does not find.

43 แต่วิญญาณที่ไม่สะอาดเมื่อออกไปจากคนใด ได้ไปผ่านที่แห้งแล้ง เพื่อหาที่พัก และเมื่อมันหาไม่พบ

Comments 12:43. "Waterless places." Our soul is a living water place for evil to feed on.
"The unclean spirit" refers to the spirit of the antichrist (See 1 John 2:18-19 and 22-25). When this spirit leaves the house, which is the soul, because the person tries to join with the Lord and cleans up their own act, it goes into

waterless places. But if it needs to extend its life, it will try to come back to take over the old place. When it comes back, it will not be alone; it will be more violent, and it will fight to take over again. Don't leave the house empty. Stay in prayer and read the Word, for only the Word of God can help and fill the house. The Word is the eternal food for our souls.

ความหมาย 12:43 "ที่กันดาร" หรือ "ไม่มีน้ำ" วิญญาณของเราคือน้ำแห่งชีวิตซึ่งปีศาจกิน "ผีโสโครก" ในที่นี้คือวิญญาณที่ต่อต้านพระคริสต์ (มอง 1ยอห์น 2:18-19 และ 22-25) เมื่อผีโสโครกออกไปจากคนใด เพราะว่าผู้นั้นต้องการที่จะไปหาพระเยซูและมีความประพฤติของเขาดี ผีโสโครกไปในที่ที่กันดารนี้ แต่ถ้าต้องการมีชีวิตก็จะกลับมา และพยายามเข้ายึดครองบ้านอีก เมื่อกลับมาจะไม่มาเพียงลำพังมันจะมีความดุร้ายมากกว่าแต่ก่อนอีก อย่าปล่อยบ้านให้ว่างเปล่าอยู่ในการสวดภาวนาและอ่านพระคัมภีร์ มีแต่พระคำสอนของพระเจ้าที่สามารถช่วยได้และเต็มบ้าน พระคำสอนของพระเจ้าคืออาหารของวิญญาณของเรา

44 Then it says, I will return to my house from where I came out; and having come, it finds it being unoccupied, and swept, and put in order.

44 มันจึงพูดกับตนเอง ข้าจะกลับบ้านที่ข้าได้ออกมา และเมื่อมันมาถึง เห็นบ้านว่างและปัดสะอาด และเก็บเรียบร้อย

Comments 12:44. "It finds it being unoccupied, and swept, and put in order." House here refers to the soul of a person. People believe that the house is the heart, but the heart is just an organ of the body (think of the heart in two dimensions as well: one dimension of the heart is an organ for the body, and another dimension of the heart is for the soul). An evil spirit does not need the heart, but it needs the soul to feed on. As humans, we try to use a human way to keep ourselves clean. You sweep the soul clean when you try to cut off something useless in life. But if you do not come to the Lord Jesus and read the Word, you leave the soul empty, and it becomes a temptation for an evil spirit to dwell in. Before we become Christians, we try to be clean, to change, and to become a new person. But if we do not fill up the soul with the Word, the change will not last long. The empty house will collapse down. Also, as Christians, if we slack off from the Word, we make empty rooms in our souls to be tempted. Human nature, and especially the laziness of human nature, makes us vulnerable. If we call ourselves Christians, we need to read the Word. Only the Word of God can be used to fill and shield the soul.

ความหมาย 12:44 "มันมาถึงก็เห็นเรือนนั้นว่างและตกแต่งไว้" หรือ " มันพบบ้านว่างเก็บเป็นระเบียบ" บ้านคือวิญญาณของคนนั้น คนเชื่อว่าบ้านคือหัวใจ แต่หัวใจเป็นเพียงอวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกาย (คิดถึงหัวใจในสองมิติ หัวใจเป็นเพียงอวัยวะส่วนหนึ่งของร่าง แต่ในอีกมิติคือหัวใจสำหรับวิญญาณ) ปีศาจไม่ตอ้งการหัวใจแต่มันตอ้งการวิญญาณเพื่อกิน มนุษย์ใช้วิธีของมนุษย์เพื่อเก็บตัวของเราสะอาด เรากวาดวิญญาณสะอาดเมื่อเราพยายามตัดสิ่งไร้สาระออกจากชีวิต แต่ถ้าเราไม่มาหาพระเยซูและอ่านพระคัมภีร์เราก็ปล่อยวิญญาณให้ว่างเปล่า และมันกลายเป็นสิ่งยั่วยวนให้ปีศาจเข้ามาอยู่ กอ่นที่เราจะเป็นคริสเตียนเรามีการพยายามสะอาดเปลี่ยนและเป็นคนใหม่ แต่ถ้าเราไม่เติมวิญญาณให้เต็มดว้ยพระคำสอนการเปลี่ยนจะไม่คงอยู่นาน บ้านที่ว่างจะล้มลง ดังนั้นเป็นคริสเตียนถ้าเราไม่สนใจในพระคำสอน เราทำให้มีหอ้งว่างในวิญญาณของเราเพื่อเป็นที่ล่อลวงธรรมชาติของคนความเกียจคร้านของคนนำเราให้อ่อนแอ ถ้าเราเรียกตัวเองว่าคริสเตียนเราตอ้งอ่านพระคำสอน มีเพียงพระคำสอนสามารถเติมวิญญาณ

45 Then it goes and takes with itself seven other spirits more evil than itself, and having entered in, they dwell there; and the last of that human becomes worse than the first. Thus, it will be also to this evil generation.

45 มันก็ไปและพาพวกวิญญาณอื่นอีกเจ็ดตัวที่เลวกว่าตนเอง และพวกมันเข้าไปอาศัยอยู่ในที่นั้น และผลสุดท้ายของผู้นั้นก็แย่กว่าเริ่มต้น ดังนั้นก็จะเป็นต่อคนชั่วของยุคนี้

Comments 12:45. "Then it goes …" As a Christian, the soul is precious living water, and that is why your soul becomes a temptation for evil to latch on. Once you know the Word of God and turn away from the Word, you will be attacked more. You have to cling on to the Word of God because the Word is the shield of protection for your soul.

ความหมาย 12:45 เป็นคริสเตียน วิญญาณเหมือนน้ำแห่งชีวิตและนั่นทำให้วิญญาณเป็นเสมือนเครื่องล่อสำหรับผีโสโครกเพื่อกิน เมื่อได้รู้พระคัมภีร์แล้วหันหลังให้พระคัมภีร์เราจะถูกรังควาญ เราต้องอยู่กับพระคัมภีร์ เพราะพระคัมภีร์เป็นเกราะป้องกันแห่งวิญญาณของเรา

"and having entered in, they dwell there …" This passage refers to those who have accepted the Lord Jesus as their Savior and then deny Him as their God because of the troubles of this life. And then they blame Him and claim that all troubles are from Him. Accepting the Lord does not mean that there will be no troubles in life. But

no suffering on this earth can be compared with the eternal damnation. There is no second chance for those persons who betray the Lord Jesus.

ในข้อนี้หมายถึงผู้ที่รับพระเยซูเป็นพระเจ้าและปฏิเสธพระองค์ในภายหลังเพราะความยากลำบากของชีวิต และกล่าวโทษพระองค์ว่านำความลำบากมาให้ ยอมรับพระองค์ไม่ได้หมายความว่าจะไม่มีปัญหาในชีวิต แต่ความลำบากของโลกนี้ไม่สามารถเปรียบเทียบกับความลำบากตลอดไปถึงอวสารจะไม่มีโอกาศครั้งที่สองสำหรับผู้ที่ทรยศต่อพระเยซู

"Thus, it will be also to this evil generation." This evil or wicked generation refers here to the generation that denied the Lord Jesus when He was on earth.

คนชั่วหรือชาติชั่วนี้คือคนที่ปฏิเสธพระองค์เมื่อพระองค์มาอยู่ในโลก

46 While **He** was speaking to the multitudes, behold, **His** mother and brothers were standing outside, seeking to speak to **Him**.

46 ในขณะที่ **พระองค์** ยังคงพูดอยู่กับฝูงชน ดูเถิด มารดาของ **พระองค์** และนอ้งชายของ **พระองค์** ยืนอยู่ข้างนอกแสวงหาโอกาส ที่จะพูดกับ **พระองค์**

Comments 12:46. This passage is here to let us see that the Lord Jesus Himself has cut off from everything except from those who followed the Father. Those who follow the Father become His family. Everything is for the Father; nothing else on earth is more important than listening and obeying the Father.

ความหมาย 12:46 ในข้อนี้แสดงให้เห็นว่าพระเยซูเองได้ตัดทุกอย่างยกเว้นแต่ผู้ที่ติดตามพระบิดา ผู้ที่ติดตามพระบิดากลายเป็นครอบครัวของพระองค์ ทุกอย่างมีเพื่อพระบิดา ไม่มีสิ่งใดบนโลกสำคัญมากกว่าการฟังและการเชื่อมั่นต่อพระบิดา

47 And someone said to **Him**, Behold, **Thy** mother and **Thy** brothers are standing outside, seeking to speak to **Thee**.

47 และมีผู้หนึ่งมาบอกแก่ **พระองค์** ว่า ดูเถิด แม่ของ **พระองค์** และน้องชายของ **พระองค์** ยืนอยู่ข้างนอก หาโอกาสที่จะพูดกับ **พระองค์**

48 **He** answered and said to the one telling **Him**, Who is **My** mother, and who are **My** brothers?

48 แต่ **พระองค์** ตอบแก่เขาที่บอก **พระองค์** ว่า ใครคือมารดาของ **เรา**? และใครคือพี่ชายน้องชาย **ของเรา**?

Comments 12:48. As humans, can we love someone else before those who are inside our earthly family? We fail this test all the time because our eyes are always fixed on the things we can see. Because we cannot see the Lord, we cannot give up everything for the Lord. There is no visual or physical exchange between humans and God, so only faith can carry us through.

ความหมาย 12:48 มนุษย์สามารถรักคนอื่นมากกว่าคนในครอบครัวในโลกนี้หรือ? เราสอบตกการสอบนี้เสมอ เพราะตาของเราเกาะติดกับสิ่งที่เราเห็น เพราะเราไม่สามารถเห็นพระเจ้าเราไม่สามารถสละทุกอย่างเพื่อพระเจ้า ไม่มีสิ่งที่มองเห็นได้หรือวัตถุระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าที่จะแลกเปลี่ยน มีแต่ความเชื่อเท่านั้นที่สามารถแบกเราข้ามไปได้

49 And having stretched out **His** hand towards **His** disciples, **He** said, Behold, **My** mother and **My** brothers!

49 และ **พระองค์** ยื่นมือของ **พระองค์** ไปยังเหล่าสาวกของ **พระองค์** และพูดว่า ดูเถิด นี่คือมารดา **ของเรา** และน้องชาย **ของเรา**

Comments 12:49. Remember where your true home is. There, you have the true family, and you will be forever with them. If you want the family of this earth to be there, speak the Word of the Lord Jesus to them. Make them meditate on the Word of God.

ความหมาย 12:49 จำไว้ว่าบ้านแท้จริงอยู่ที่ไหน ที่นั่นเราจะมีครอบครัวที่แท้จริงและเราจะอยู่ด้วยกันตลอดไป ถ้าเราอยากให้ครอบครัวในโลกนี้อยู่ที่นั่นด้วยบอกเขาถึงคำสอนของพระเยซู และสอนพวกเขาให้คงอยู่ในคำสอนของพระเจ้า

50 For whoever may do the will of **My Father** in the heavens, he is **My** brother, and sister, and mother.

50 เพราะใครก็ตามที่ทำตามประสงค์ของ **พระบิดาของเรา** ผู้อยู่ในสวรรค์ เขาคือน้องชายและน้องสาวและแม่ **ของเรา**

Comments 12:50. The Lord Jesus has only one Father who is in heaven. Brother, sister, and mother are those who glorify the Father and believe in the Lord Jesus. Those that are just spectators are not included in the family. The ones counted in the family are only those that glorify the Father and glorify the Lord Jesus as God.

ความหมาย 12:50 พระเยซูมีพระบิดาเดียวผู้ที่อยู่ในสวรรค์ พี่นอ้งชายหญิงและมารดาคือผู้ที่บูชาพระคุณพระบิดาและเชื่อในพระเยซู พวกที่มองดูและไม่เข้าร่วมพวกนี้ไม่นับเข้าในควอบครัว มีแต่ผู้ที่บูชาพระบิดาและยกยอ่งพระเยซูเป็นพระเจ้าจึงถือว่าเป็นครอบครัว

Life and Faith Applications. 1) For us Christians, each day is a Sabbath day because we have Christ in us, and He is the Lord of the Sabbath. Charity is considered good work for the Lord. So, we should do good deeds each day, and it will count. 2) The baptism in the water is an essential step for a Christian. The moment we baptize in the water, our book of life will be destroyed, and a new book of life will start. This new book of life will be used to judge Christians, so we should watch every word we say since they can't be erased anymore. 3) Keep in prayer and read the Word of God regularly. Only the Word of the Bible can fill our souls and keep us safe from evil attacks. 4) Appreciate the brothers and sisters in Christ. These are part of our true family in heaven, and we will be together for eternity. 5) We do not need to ask for a sign from God to prove Himself to us. The only sign that has been given to us is the bodily resurrection of our Lord Jesus on the third day after His death on the cross. 6) Ultimately, it is our free choice to do good or evil, and what we choose will determine what we live for.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) สำหรับผู้มีความเชื่อ ทุกวันคือวันสะบาโต เพราะเรามีพระคริสต์ในเราและพระองค์เป็นพระเจ้าของวันสะบาโต การทำทานนั้นถือว่าเป็นการทำงานดีสำหรับพระเจ้า ดังนั้นเราควรทำดีทุกวันและจะนับเข้า 2) บัพติสมาในน้ำเป็นขั้นตอนสำคัญของผู้มีความเชื่อ ในขณะที่เราลงไปใต้น้ำหนังสือชีวิตเล่มเก่าถูกทำลาย และหนังสือแห่งชีวิตเล่มใหม่เริ่มต้น หนังสือเล่มใหม่นี้จะใช้ในการพิพากษาผู้มีความเชื่อ จงระวังทุกคำที่พูดเนื่องดว้ยจะไม่สามารถลบออกได้อีกแล้ว 3) อยู่ในการสวดภาวนาและอ่านพระคัมภีร์ มีแต่คำสอนในพระคัมภีร์สามารถบรรจุในวิญญาณ และรักษาเราให้ปลอดภัยจากผีโสโครก 4) นับถือพี่น้องชายหญิงในพระเยซู เพราะนี่คือครอบครัวที่แท้จริงในสวรรค์และเราจะอยู่ดว้ยกันตลอดไป 5) เราไม่ต้องขอสัญญานจากพระเจ้าเพื่อพิสูจน์ตัวเองต่อเรา สัญญาณเดียวที่ให้คือการคืนชีพในร่างของพระเยซูในวันที่สามหลังจากสิ้นพระชนม์บนกางเขน 6) ในที่สุดเรามีอิสระที่จะทำดีหรือทำชั่ว และเราต้องอยู่กับสิ่งที่เราเลือก